

ZAVODENJE

Jagode

Zove se Maja. Ima dvadeset i sedam godina.

Prvi put je probala jagode kada je imala godinu i po dana. I osula se. Cela. Bila je crvena kao jagoda. Gušila se. Jedva su joj spasli život. Na zdravstvenom kartonu su joj velikim slovima upisali: alergična na jagode. I svi su to znali. I svi su to poštovali. I ona.

Gledala je svako leto kako se slave. Uživaju. Kako ih proždiru. Gledala i nije smela. Dok nije napunila osamnaest. Onako mlada, luda i buntovna, prvi put u životu rekla je: *Jebe mi se*. Ne glasno. U sebi. Tiho i odlučno.

Otišla je na pijacu. Bilo ih je svuda. Kažu, sjajno su rodile te godine. Nudili su joj da proba. Odabrala je sitnije. Oduvek je slušala da krupnije nisu dovoljno slatke. Kupila je kilogram, tačno. Uzela kesu i uputila se na jedno mesto.

Sela je ispred i lagano sa uživanjem počela da ih jede. Neoprane. Kako drugačije?! Na momente, osetila je i ukus zemlje, tako je i htela. Većinom je osećala ukus jagoda. Slatkokiselkast. Nov ukus. Nepoznat. Opijao ju je. Obuzimao. Obožavala je taj novi ukus koji nije poznavala. Pojela je tri kada je osetila... Pogledala se u ogledalo. Bila je divno crvena, nabubrela... baš kao jagoda.

Ustala je i ušetala u urgentni centar ispred kog je sedela. Bili su brzi i efikasni. Polako je dolazila do daha, dok je i dalje osećala ukus jagoda u ustima. Tada je odlučila. Svake godine je isto radila. Jela je jagode ispred urgentnog centra.

Dok jedne godine nije postala imuna i pojela ceo kilogram.

Kontraknjiga!

Ovo je kontraknjiga. Ona kontrira svemu. U ovoj knjizi se psuje, viče, razbacuje, razbija, ponaša neprimereno, piše se nepismeno i stilski neujednačeno i radi se baš sve što se želi. Dok se ne nauči da se isto to radi u životu. Baš na onim mestima, pred onim ljudima i u situacijama kada se namanje sme, al' se najviše želi.

Jer vam se jebe. Za mnogo štošta.

Ili bi tako trebalo da bude.

Kontraknjiga je interaktivna. Znači da nije dovoljno da je samo pročitate. Bilo bi sjajno da, dok čitate, zapisujete, škrabate, crtate i tako stvorite od nje jednu sasvim novu i sasvim svoju knjigu. Na vama je da odlučite. Ako joj se u potpunosti prepustite, biće to novo i neobično čitalačko iskustvo.

Važno je da zapamtite da ova knjiga postaje cela tek kada je ispunite. A kada odlučite da se njome vodite i kada rešite da vam se jebe, za nešto ili za mnogo toga u životu, tada knjiga postaje kompletna.

I sad, niste sigurni da li je kontraknjiga baš za vas i razmišljate šta biste mogli pametnije da uradite. Prolazi vam kroz glavu: nagomilan veš, nepročitani mejlovi, pripremanje večere, organizacija proslave, kupovina poklona, odlazak po dete,

plaćanje računa, kafa s prijateljima, započinjanje dijete, vežbanje i vreme koje za sve to nemate. Prestanite s čitanjem. Jeste? Ako niste, recite *jebe mi se svemu sa spiska*, nastavite da čitate i nešto zapišite.

Kako se kontraknjiga koristi?

Možete da je čitate onako kako sam je zamislila i napisala. Bilo bi dobro da je čitate onako kako mislite da je najbolje za vas. Ili onako kako osećate. Preporučujem vam lični stil. Jer ova knjiga i jeste o tome. O ličnom stilu.

Zato su vam za njeno čitanje potrebni:

- Olovka, flomaster, hemijska ili bojica;
- Udobna fotelja, klupa, stolica u kafiću, pod ili krevet;
- Hrabrost;
- Ludost;
- Nekoliko životnih problema;
- Gomila životnih obaveza;
- Tuđa očekivanja;
- Odvažnost i odlučnost;
- *Jebe mi se stav.*

Ako sve to imate, možete da počnete. Da čitate i zapisujete, piskarate, škrabate, uredno i čitko pišete. Možete od početka do kraja. Ili sad samo jedan deo, a drugi za mesec dana. Ili samo onu stranicu koju prvu otvorite i tako svaki dan. Ili probajte i recite stranje je, zatvorite je i poklonite nekome.

Samo nemojte ništa da ne uradite!

BITI JA

Ovo je kontraknjiga i u njoj sam ja sva kontra i sva na slovo, na slovo **K**:

kreator – dramaturg u poslu i u životu, dramaturgija je pitanje tempa i ritma kojima se događaji odvijaju, situacija u kojoj se likovi nalaze i karaktera koji ih kroz njih vode;

kukavica – nekada se sa strahovima borim, nekad im se prepuštam;

klinka mama – mislim da sam postala mama da bih se setila kolika sam klinka;

kliker – jer je igra, a igra je sve;

kuća – tamo gde sam ja;

kliše – nekada sam ga se plašila, sad u njemu uživam;

kapric – jer mi se može;

kvalitet – pre kvantiteta

knjige

kreacija

kreativnost

koncept

kibicfenster

kritičnost

kesten (sa šlagom)

kama sutra

kinestetika

kabanica

kafa

kakao

karusel

kifla

kiša

kraj – treba znati na koje reči u životu staviti veliko slovo, a gde staviti tačku.

BITI TI ...

Ko si ti? Kako te znaju?
Kako te ne poznaju?

- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .
- .